

1887-09-23

þÿ • ½ Ä ì Â Ä ¿ Å ¿ ° Ä ± ® ¼ µ Á ¿ Å Ä ¿ Í Ä
þÿ ´ Å Ã Ä Å Ç ® ¼ ± Ä ± - » ± ² ¿ ½ Ç Î Á ± ½

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ° ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7960>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια

Νερεως

Τρισημο

Γεωργιος Ζακος

Ιωάννης Γεωργίου

Μικαηλ Χαραλαμπος

Παφος

Γ. Διαγκουσις

Υχεια

Ἐντὸς τοῦ ὀκταημέρου τούτου πολλὰ δυστύχηματα ἐλάβον χώραν ἐν Λεμεσοῦ. Ἔργαται τινὲς ἔπεσον ἀφ' ὑψηλοῦ

ἀπὸ τινος κλιζομένης οἰκίας καὶ ἔπεσον ὁ μὲν εἰς εἰς τὰ νῦτα ὁ δ' ἄλλος εἰς τὴν κεφαλήν ἀλλ' ἀκινδύνως.

Δύο παιδιὰ ἐρρίφησαν ἐντὸς φρεάτων, εὐτυχῶς ἀβασθῶν, διὸ καὶ ἐσώθησαν αὐθαρῆ.

Κοράτιόν τι ἐρρίφη ἐντὸς λάκκου γέμοντος ἀσβέστου, εὐτυχῶς δὲ τὰ ἀγαθὰ τοῦ νεροῦ τὰ ὀπίθι ἐκράτη ἦσαν εὐκταρα, διότι ἐπήγαγε νὰ τὰ γεμίτη, καὶ ἐσώθη ἀβλαβέ; ἄλλως ἐὰν εἶχον νερόν καὶ ἐχύνοντο ἐντὸς τοῦ ἀσβέστου βεβαίως θὰ ἐπάθαινε.

Τὸ μεγαλειότερον ὁμῶς καὶ σπαραξικάρδιον δυστύχημα εἶνε τὸ τὴν προχθὲς Πέμπτην συμβῆν ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἐστταρες ἔργαται, δύο ἐν τοῦ χωρίου Τρικώμου Γεώργιος Ζάκος, καὶ Ἰωάννης Γεωργίου ὀνομαζόμενοι, εἰς ὀθωμανός, καὶ εἰς Μιχαηλ Χαραλαμπου Πάριος, συνερῶνηταν ἀντὶ 15 γρ. νὰ καθαρίσωσι λάκκον οἰκίας τινὸς ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ πολλοῦ κλειστός. Ἀφοῦ λοιπὸν ἤνοιξαν τὸν λάκκον, κατέβη πρῶτος ὁ Γεώργιος Ζάκος καὶ ἤρχισε νὰ σκάπτῃ ὅτε αἴφνης ἐράνη στρώμα ἀκταρσιῶν καὶ ἐπλήθη τρομερῆς δυσωδίας ὁ λάκκος. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος Ζάκος ἀντέσχεν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐκ τῶν ἀκταρσιῶν ἐλείψων ἐγέμισε καὶ 2-3 ζεμπιλία καὶ τὰ ἀνέταραν οἱ ἄλλοι ἐξώθεν. Κατόπιν ἐζήτησε νὰ ἐξέλθῃ διὰ νὰ ἀνὰ πύθῃ κατὰ τὸν ἀέρα καὶ νὰ καταβῇ ἄλλοι, ὡς συνηθῶς γίνεται ὅταν καθαρίζονται τοιοῦτοι λάκκοι. Κατέβη λοιπὸν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἐτῶν 18 περίπου, πλὴν μόλις ἤρχισε νὰ σκά-

πη και πίπτει λιγούριμος εκ τής τρο-
μερᾶς δυσωδίας και ἔλλειψει ὀξυγόνου.
Κατέρχεται ἀμέτῳς ὁ πρῶτος πάλιν,
ὁ Ζάκος, διὰ νὰ σώτη ἐκείνον και πί-
πτει και αὐτός. Κατόπιν εἰς Παντελῆς,
ἀμαξηλάτης, διαβαίνων ἐκεῖθεν και
μαθῶν τὸ συμβάν, ὄρμα ὁ δυστυ-
χῆς νὰ σώση τοὺς ἀνθρώπους, κατέρ-
χεται εἰς τὸν λάκκον και πίπτει και αὐ-
τός. Ἔττα δένεται ὁ ὀθωμανός νὰ κα-
ταβῆ πλὴν ἀφοῦ κατέβη τὸ ἡμισυ τοῦ
λάκκου ἀπαίλτημα φωνάζει και τὸν ἀνα-
σύρουσι. Τέλος ὁ Μιχαὴλ Χαραλάμπους
δένεται, καταβαίνει και κατορθοῖ νὰ
δέσση τοὺς ἄλλους και νὰ τοὺς ἀνασύρωσι,
πλὴν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἀπέβίωθεν
αὐθωρεῖ, ὁ Γεώργιος Ζάκου κατό-
πιν πολλῶν περιποιήσεων ἐν τῷ Νοσο-
κομείῳ συνῆλθε, και ὁ Παντελῆς τῆ πε-
ριποιήσει τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση
ἔγεινε καλά. Προσεβλήθη και ὁ Μιχαὴλ
Χαραλάμπους ἀλλ' ὡς τελευταῖος κα-
ταβάς δὲν ἔπαθε τόσον διότι τὸ ἀνθρα-
κόν ὄξυ ἠραιώθη πλέον.

ΣΑΝ ΠΙ ΓΞ
23-9-1887